

ДОПОМОЖЕМО ПЕРШОКЛАСНИКАМ В ПЕРІОД АДАПТАЦІЇ

Цього року Ваша дитина йде до першого класу. Це велика подія у Вашій сім'ї.

Ми сердечно вітаємо вас і бажаємо, щоб Вашій дитині було добре, затишно і цікаво в нашому ліцеї. Дозвольте дати Вам кілька порад.

Десять речей, які повинні зробити батьки першокласника 1-го вересня:

1. Ваша дитина хвилюватиметься. Прикрасьте її кімнату кульками, плакатом з веселим написом.
2. Приготуйте маленький подаруночок, барвисто оформлений, і покладіть поряд з її подушкою.
3. Якщо Ви напередодні зібрали портфель, все одно ще раз зазирніть до нього разом з дитиною і покладіть ще якісь дрібні речі: комічну гумку або незвичайний олівець.
4. Цього дня забороніть собі повчати дитину, підвищувати на неї голос. Не сердьтеся і не хмуртеся.
5. Відкладіть усі справи, візьміть відгул. Ви повинні бути поряд, коли дитина переступить поріг ліцею.
6. Скажіть своєму першокласнику, як добре і чудово він виглядає.
7. Зустрічаючи дитину із ліцею, розпитайте, що їй сподобалося, що вона робила, похваліть за те, що вона трималася впевнено (навіть якщо це не так).
8. Увечері організуйте святкову вечерю. Запросіть бабусь, дідусів.
9. Не забудьте сказати дитині, як сильно ви її любите.
10. Лежачи спати, дайте слово і надалі бути до дитини таким лагідним, спокійним і уважним, як сьогодні.

Усе це дасть можливість дитині зрозуміти, що події, які відбуваються в житті, дуже важливі і для батьків. Це додасть їй упевненості, налаштує на серйозну, цікаву роботу.

Поради батькам щодо запобігання шкільній дезадаптації

- Формуйте позитивне ставлення до ліцею.
- Виявляйте інтерес до ліцейних справ та успіхів дитини.
- Формуйте адекватну самооцінку.

- Не перевантажуйте дитину надмірними заняттями, чергуйте їх з грою, не ставте до дитини завищених вимог.
- Навчайте етичних норм спілкування з однолітками та дорослими.
- Привчайте самостійно долати труднощі, які під силу подолати 6-річній дитині.
- Сприяйте підвищенню самооцінки дитини, частіше хваліть її, але так, щоб вона знала за що.
- Пам'ятайте, що кожна людина має право на помилку.
- Частіше згадуйте себе у дошкільному віці.
- Уникайте змагань і видів робіт, що враховують швидкість.
- Не порівнюйте дитину з іншими дітьми, особливо якщо вона є менш успішною, ніж інші діти.
- Частіше використовуйте тілесний контакт, вправи на релаксацію.
- Демонструйте зразки впевненої поведінки, будьте в усьому прикладом дитині.
- Не принижуйте дитину.
- Любіть дитину безумовною любов'ю, приймайте її такою, якою вона є.

РЕКОМЕНДАЦІЇ БАТЬКАМ З УСПІШНОЇ АДАПТАЦІЇ ПЕРШОКЛАСНИКІВ ДО НАВЧАННЯ УЛІЦЕЇ

1. Старання дитини обов'язково мають бути визнаними. Позитивна оцінка і добре, тепле ставлення необхідні дитині для хорошого самопочуття, для формування в неї такої важливої риси, як впевненість у собі і своїх можливостях.
2. В режимі дня кожної дитини повинні бути постійні обов'язки, закріплені за нею на тривалий час. Дитина, яка вміє працювати вдома, легко долучається до навчання.
3. Розширювати й збагачувати навички спілкування з дорослими та однолітками, вчити враховувати оцінки й думки людей для формування власних поглядів.
4. Не порівнюйте дитину з іншими дітьми. Порівнюйте її з такою, якою вона була вчора, чи, можливо, буде завтра.
5. Не обговорюйте при дитині проблеми її поведінки. Вона може вважати, що конфлікти неминучі, і продовжувати провокувати їх.
6. Дозволяйте дитині виявляти самостійність, заохочуйте найменші її вияви.
7. Не критикуйте дитину при свідках.
8. Розвивайте світогляд дитини, сприяйте розширенню її інтересів.
9. Аргументуйте свої заборони та вимоги: діти чутливі до несправедливості, яка присутня в більшості вимог. Шукаючи аргументи, ви ще раз зможете обміркувати необхідність їх застосування.
10. Намагайтеся дивитися на світ очима дитини. Будьте щирими у спілкуванні з нею, цікавтеся її інтересами.

11. У спілкуванні з дитиною частіше використовуйте «Я-висловлювання».

Сварити чи не сварити дитину?

1. Перед тим, як сварити дитину дайте відповідь на запитання: «Для чого?». Тобто що ви хочете з цього покарання?
2. Покарання не повинне шкодити здоров'ю (фізичному, психічному).
3. Якщо є сумніви, карати чи ні, краще не карайте. Ніякої профілактики.
4. Терміни давнини. Краще не карати взагалі, ніж карати із запізненням (дитина не може встановити зв'язок між негативною поведінкою і покаранням). Повернення до минулого призводить до регресу, затримки духовного розвитку.
5. Покараний – пробачений. Має бути збережений емоційний контакт із дитиною. Покарання – завершення негативного етапу життя. Сторінку перегорнуто, життя починається спочатку.
6. Покарання не повинно принижувати гідність дитини.
7. Покарання повинно бути адекватним. За один раз – одне покарання, а не «салат» покарань з різних учинків.
8. Дитина не повинна боятися покарань. А усвідомлювати, що покарання – неприємне, небажане.
9. Бажано, щоб дитина брала участь у виборі покарання. Це підвищує її значущість у власних очах, дає певну волю й відповідальність за власне життя.
10. Покарання – надзвичайний захід. Використовується у випадках, коли інші способи викорінення небажаної поведінки не дали результату.

Правила батьківської поведінки в організації навчання дитини

1. Сприяйте дитячій автономності (самостійності). Чим більше ви вимагаєте її (самостійності) в усіх сферах повсякденного життя, тим більше зможе ваша дитина працювати з почуттям відповідальності в шкільній сфері. Автономне (самостійне) навчання є тією ціллю, в напрямку якої ви маєте працювати, тому що самостійність є найважливішим елементом ефективного і тривалого процесу навчання. Хваліть свою дитину за самостійні дії, наприклад, за самостійне розпізнавання помилок.
2. Якщо ваша дитина потребує допомоги, спонукайте її до того, щоб вона сама знайшла шляхи розв'язання. Допоможіть їй завдяки підказкам, таким як, наприклад, вказівка на довідники, знаходження правил, відгадування ребусів та інше, що може привести до шляхів розв'язання. Не спонукайте свою дитину тільки до одного шляху розв'язання.

3. Дайте своїй дитині можливість перенести знання із ліцею на домашній рівень і таким чином практично їх засвоїти.
4. Визнайте здобутки дитини. Надавайте перевагу похвалі (заохоченню), а не докорам. Похвалою та заохоченням Ви досягнете чогось набагато легше та краще, ніж ниттям, нагадуваннями і іншими покараннями.
5. При похвалі звертайте увагу на те, щоб не обмежувати її критикою («Дев'ять, звичайно, чудово, але без двох дурних помилок це могло бути б дванадцять»). Будьте обережними в обходженні із заохоченнями (винагородами) як визнанням здобутку (ефективності).
6. Не ставте перед своєю дитиною завищені вимоги. Не робіть їх строгішими ніж вимоги вчителів, наприклад, вимагаєте виконання додаткових завдань.
7. Будьте зразком у поведінці. Вимагайте від своєї дитини не більше, ніж від себе самого. Дитина, яка, наприклад, бачить своїх батьків, які читають, швидше й сама читатиме, ніж дитина, батьки якої часто сидять перед телевизором.
8. Говоріть, по можливості, якомога позитивніше про ліцей, вчителів та предмети. Вашій дитині досить того, що вона бореться зі своїми власними упередженими думками.

ПОРАДИ ЩОДО СІМЕЙНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВ

1. Пам'ятайте, що навчання – один з найважчих видів праці, а розумові здібності й можливості дітей неоднакові.
2. Не слід вимагати від учня неможливого. Важко визначити, до чого він здатний та як розвинути його розумові здібності.
3. Навчання не сприяє розвитку дитини, якщо воно вимагає від неї механічного заучування і не потребує напруження розумових сил, пізнавальної активності, мислення і дій.
4. Будьте милосердні до своїх дітей. Найпростіший метод «виховання», що не потребує ні часу, ні розуму – побити дитину і цим її образити, озлобити або й зламати. Усуньте опіку, крик, насилля і наказовий тон. Вони спричиняють опір у дітей, психічні травми, пригнічують бажання й інтерес до навчання, змушують шукати порятунку у брехні.
5. Розвивайте інтерес, інтелектуальні бажання, ініціативу й самостійність дитини у навчанні та в усіх її справах.
6. Запам'ятайте, що за науково обґрунтованими нормами над виконанням усіх домашніх завдань учні 1-го класу повинні працювати не більше 1 год., 2-го – 1,5 год., 3-5-х класів – до 2 годин, 6–7-х класів – до 2,5 год., 8 – х – до 3 год., а учні 9-11-х класів – до 4 годин. Навчіть дітей користуватися годинником і не дозволяйте їм сидіти над виконанням домашніх завдань більше встановленого часу, адже це позначиться на їхньому здоров'ї та розумовому розвитку.

7. Не примушуйте учня писати спочатку в чернетці й кількаразово переписувати виконане домашнє завдання – це призводить до перевтоми і відвертає дітей від навчання.
8. Не хвилюйтеся, якщо ваша дитина отримає за виконану роботу не таку оцінку, якої б ви хотіли. По-перше, оцінка відіграє виховну роль, а, по-друге, це не остання робота і не остання оцінка.
9. Дайте дитині можливість пережити радість успіху у навчанні, визначити індивідуальну стежку в розумовій праці.
10. Перевіряйте виконані дітьми домашні завдання, особливо на першому етапі навчання. Проте оцінюйте їх словами: «я задоволений», «я незадоволений». Додайте слово «дуже», і будьте певні – завтра ваша дитина дуже старатиметься, щоб ви були задоволені нею.
11. Здоров`я дитини – тендітна споруда, й тримають її три «атланти»: спадковість, спосіб життя й середовище. Тому організуйте для своєї дитини правильний режим – зарядка, раціональне харчування, навчання й відпочинок. Подбайте про позитивний вплив середовища, в якому перебуває дитина.
12. Організуючи різноманітні ігри й види відпочинку дітей, приділяйте увагу їх фізичному розвитку, особливо дрібних рухових м`язів (пальців, кистей рук). Від цього залежить почерк дитини, якість малювання, креслення, гри на музичних інструментах та ін.
13. Обов`язково помічайте і заохочуйте навіть найменші успіхи у навчанні та поведінці дітей.
14. Батько й мати – найкращі вихователі, які, за словами А.С.Макаренка, повинні впливати на поведінку своїх дітей навіть тоді, коли їх немає вдома. Пам`ятайте: дитина – це дзеркало життя своїх батьків. Як у краплині води відбивається сонце, так у дітях відбивається вся організація життя сім`ї, працьовитість, духовне багатство і моральна чистота матері й батька.